

ŽIVOT

Proměna
společnosti
evangeliem

VÍRVY

D. Skokan:
Modlitby
v době války
/ 4

M. Kulec
měl vězně
rád
/ 8

Dcera
odmítala jíst
(svědectví)
/ 22

„Byl jsem
uprchlík
a pomohli
jste mi..“

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Slzy v ranní polévce**
Daniel Skokan

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 6 Bůh je milionkrát lepší než sport**
Jakub Kamiński

BÝT MLADÝ

- 7 „Nechci se zabít, jen uvolnit napětí“**
Silvie Ročovská

ROZHOVOR

- 8 Trestance z kolonie jsem si zamiloval**
Miroslaw Kulec

TÉMA:

UKRAJINA: MOZAIKA POMOČI

- 12 Museli jsme jednat rychle, i za cenu rizika**
Petr Húšť, Petr Uhřík
- 13 Půl milionu v batůžku**
Michal Klesnil
- 14 Útočiště v Beskydech**
Michaela Toušková
- 15 Myslím, že nás ještě lečtemu naučí**
Ivana Šínová
- 16 Na cestě do Lvova**
Zuzana Kovandová
- 17 Když se stěhuje sirotčinec**
Miroslava Čásková
- 17 Aby nezačali nenávidět**
Tetiana Machabeliová, Daniela Kenningová
- 18 Ukrajinská škola v hotelu**
Bohdan Čančík

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

- 19 Česká církev a oficiální statistiky**
Dana Hamplová

MŮJ PŘÍBĚH

- 22 Boje o jídlo jsme většinou prohrávali**
Jiřina Homolková

Z HISTORIE

- 23 „Haleluja!“ je nakažlivé**
Charles S. Price, Pavel Hejzlar

RECENZE

- 25 Skillet: Dominion**
Marek Moškoř

PŘIPRAVUJEME

- **Komunikace mezi teenagery a rodiči**
  - Co se to s naším dítětem děje?
  - Z druhé strany: Proč se rodičům (ne)svěřují
- **Jak se modlit za uzdravení?**
  - zkušenosti z ČR i ze zahraničí (M. Prošner, D. Drápal a další)

6
Z trávníku na kazatelnu
rozhovor s Jakubem Kamińským

7
„Nechci se zabít, jen uvolnit napětí...“
Sebeпоškozování – důvody a řešení

8
„Bývalé vězně na misi nic nezastaví“
říká evangelista Miroslaw Kulec

12
„Museli jsme jednat rychle, i za cenu rizika“
Ukrajina: příběhy zoufalství a pomoci

16
Cesta do Lvova
v sanitce a v neprůstředné vestě

19
Co prozradilo sčítání lidu
Proč české církve nerostou?

ŽIVOT víry

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 33 / KVĚTEN 2022
CENA 49 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vvh.sk, web: www.jonatan.vvh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Mgr. Jitka Ewanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možností, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

čím začneš, když chceš zájemci vysvětlit evangelium? Tím, že ho Bůh miluje? Dotyčný na to možná řekne: „Proč tedy Bůh dovolí, aby se mi děly zlé věci?“ Tím, že Ježíš je Pán a Bůh? Následná otázka zní: „Co potom dělal na kříži?“ Nebo řekneš, že na Zemi probíhá bitva mezi dobrem a zlem a Ježíš to přišel rozseknout? Kdo o tom přemýšlí, se zeptá: „To má tak malou moc, že se o vítězství musel poprat?“ Nebo povíš: Ježíš je Zachránce! To volá po otázce: „Záchrana? Ale od čeho?“

Dříve nebo později se při vysvětlování evangelia nutně dostaneme ke hříchu. Kdyby nebylo hříchu, zažívali bychom jen dobré věci. Ježíš by se zlem nemusel bojovat (kvůli sobě pochopitelně bojovat nepotřeboval). Neměl by nás proč zachraňovat. Hřích je klíčový. Pokud chceme objasnit evangelium, nemůžeme ho vynechat.

Mezi lidmi, a to platí i o křesťanech, ale hřích není populární. Nekřesťané si často myslí, že hřích není jejich problém. Křesťanům zase hrozí, že sklouznou do kolejí klasické morálky, a sice že když principy morálky porušíme, měli bychom se pokusit nějak to napravit. To je zploštění hříchu na něco, co umíme zařadit a s čím se zvládneme vypořádat.

Hřích nás ale přesahuje a jeho podstata a důsledky jsou pro nás doslova nepředstavitelné. Je horší, než si dovedeme představit. Hřích je přitom jednou z mála věcí, která propojuje všechny kultury. Všichni před hříchem uhýbáme a sami sebe se snažíme nějak omluvit. Všechno zlé, co jsem dělal, jsem si jako hledající polověřící dokázal omlouvat. Myslel jsem si, že druzí dělají horší věci než já, a to mi stačilo.

Zatímco mám tendenci sám sobě každý hřích odpustit, tak když totéž udělá někdo mně, zlobím se. Jako kluka mě naštvál majitel domku v sousedství, když kritizoval naši kokršpanělci Almičku, že vykonala potřebu na hromadu písku, kterou měl před domem kvůli stavebním pracím. Až později mi došlo, že kdyby se něčí pes vydělal na můj písčák, taky by mě to rozčlilo. Kálet na písek u nás na dvorku bych nedovolil ani Almičce (měli jsme ho tam taky připravený pro míchání malty).

To, jak je hřích strašný, si uvědomujeme, když se setkáme s nespravedlností, třeba když se někdo obohatí podvodem a my vidíme bezmocné okradené nebo když někdo trápí děti či zvířata nebo když někdo rozpoutá válku a nechává zabíjet bezbranné... Náš vrozený smysl pro spravedlnost nás nenechává v klidu a celé naše nitro se svírá a na nespravedlnost emotivně reaguje.

Nad svým hříchem jsme schopni mávnout rukou, ale nad hříchy druhých, které se nás dotýkají, nikoli. Ale to je málo na to, abychom mohli hřích věcně promyslet a poznat jeho nebezpečí. Naše samospravedlnost nám podráždí nohy, takže se po nakloněné rovině života suneme do pekla.

Jakékoli náboženství, jakákoli kultura nedokázaly hřích správně hodnotit ani neuměly rozpoznat, jak je smrtící. Každé náboženství a každá kultura přitom hřích nějak pojmenovává a usměňuje – tím, že jsou stanovena určitá pravidla (zákony), a ve společnosti navíc vzniká nepsaný souhlas, co už by se dělat nemělo. Zákon i ona společenská dohoda se liší místo od místa a mění se s časem. Jako by tu nebylo nic stálého. Ani na

Desateru není shoda (i když vražda nebo krádež jsou snad odsuzovány všude, na rozdíl třeba od cizoložství).

S hříchem jsme tak propojeni, tak vnitřně sjednoceni, že potřebujeme pohled zvenčí, jinak nám to nedojde. A protože žádná kultura či náboženství tuhle mimolidskou perspektivu neměly, hřích si s lidmi dělal, co chtěl. Až jednou promluvil Bůh, ale jen k malé skupině lidí, k jednomu národu. A jedním dechem, i když až o 1500 let

Hovínko na mém písčáku

po Mojžíšovi, přišel Bůh mezi nás a o hříchu nás informoval osobně a zároveň nám dal možnost se s hříchem rozejít.

Žádný člověk nemůže vymyslet, jak je jeho hřích ničivý, protože nemůže vystoupit sám ze sebe a podívat se na sebe pravdivě. Jen díky Bibli smíme vědět, že hřích je horší, než si dovedeme představit. Jen z Bible vyplývá, jak moc poškozuje nás jako jednotlivce, jak jím poškozujeme druhé lidi a narušujeme své vztahy. Nejvíce na hřích doplatil náš vztah s Bohem – tento vztah byl naším hříchem zničen. To pro nás znamená zkázu: Mzdou za náš hřích je utrpení na věčnosti. Kdo nezná biblický pohled na hřích, pohled zvenku, by to bral jako nespravedlnost. Až Bible nám říká, jak to je doopravdy.

A další perspektiva, jak poznáme hrůzu svého hříchu: Byl tak strašný, že zabil Krista. Nádherného, nejčistšího, dokonalého, všemocného. Tak ničivá byla nálož mého hříchu, že umřel Ježíš Kristus.

Jestli jsme přijali odpuštění prostřednictvím Kristova kříže, tuto drtivou porážku hříchu, jsme šťastní. Ale pozor: Taky mně hrozí, že se od Božího pohledu na hřích odkloním zpátky k pohledu lidskému, kdy se hřích stává něčím víceméně normálním, s čím se musíme nějak vyrovnat. Je sice špatný, ale dá se omluvit (zvláště pokud jde o hřích můj). Najednou jako by hřích byl jen pozemskou záležitostí, a proto nám nezavíral nebe.

Pokud jako křesťané máme „rozumný“, přirozený, lidský přístup ke hříchu, projeví se to v našem vztahu k Bohu nárůstem negativní motivace: „Poslechnu Boha, protože musím.“ nebo: „Co si ještě mohu dovolit, aby to nebyl hřích?“. I negativní motivace nám může pomoci, ale pokud rozumíš Boží lásce a zažíváš svobodu od hříchu, převažuje u tebe motivace pozitivní: „Udělám to proto, že budu v jednotě s Bohem.“ nebo: „Rozhodnu se tak a tak, protože tím Pánu Ježíši udělám radost.“ Život s Bohem si tak i víc užijeme.

Tomáš Dittrich

